

Fets i no paraules. Coherència

Probablement haurem experimentat moltes vegades com n'és de difícil transformar en acció allò que, en un moment donat, sentim amb força en el nostre cor i en la interioritat de la nostra consciència. Una ajuda pot ser viure conjuntament un pensament que guïï els nostres dies, sabent que no estem sols i que formem part d'una xarxa mundial. És amb aquesta intenció que la Idea del Mes va néixer a l'Uruguai de la mà d'algunes persones apassionades pel diàleg i l'ideal de la Unitat.

Al voltant d'aquestes intuïcions i pensaments han sorgit grups de reflexió i intercanvi d'experiències, i ara la cita mensual és esperada a tot el món. Tot i això, ¿es converteixen en un hàbit, en una oportunitat per compartir algunes bones intencions fins i tot en grups virtuals on line? Sens dubte, aquest és el risc més gran de les iniciatives d'aquest tipus. No ens conformem amb paraules buides i tòpics repetits. Els anglesos tenen la dita: "Les accions diuen més que les paraules" i als Països Baixos: "Parlar no omple forats". Aquestes expressions no sorgeixen per casualitat. Hi ha una paraula que protegeix contra aquest risc: la paraula és "coherència".

Al llibre "El libro de la alegría"¹, el Dalai Lama i Desmond Tutu destaquen en el seu diàleg alguns punts que ens poden ajudar a viure amb coherència. En primer lloc: escoltar la nostra consciència per avaluar quins són els desitjos del cor i que segurament tenen a veure amb aquells valors humans que ens donen un tast de felicitat; després preguntar-se: el que realment vull és alguna cosa només per a mi o també per als altres? al servei d'uns quants o molts? per ara o per al futur? Arribats a aquest punt: declarar la intenció per a aquest dia, amb compromisos concrets, encara que siguin petits: "avui vull saludar tothom; avui seré menys crític; avui seré més pacient...".

Però, on trobar el valor per fer allò que diu la pròpia consciència? Cal posar-se en discussió amb gent sàvia, posar-se a prova disposat a no tenir sempre raó. Quan la decisió estigui madura, posar-se en camí plegats. Prendre's regularment temps per re-calibrar, renovar i reforçar els objectius sense deixar que les decepcions, la manca de cooperació, els hàbits els ennuvolin o els enfosqueixin.

Aquest va ser el testimoni d'un home de diàleg inoblidable - Piero Taiti - quan va conèixer l'experiència del Moviment dels Focolars. Els viatges a la ciutatella de Fontem a Àfrica, la relació personal amb els "focolarins" -persones cap a les quals sentia estima perquè vivien abans de parlar i treballaven amb ment oberta colze a colze amb els qui com ell no es reconeixien en la mateixa fe religiosa - va ser un punt de trobada de valors autènticament i profundament humans. Els mateixos valors que més tard va trobar a través de la seva amistat personal amb Chiara Lubich. Fins al final, com a pare de família, marit, metge, polític i amic de confiança de tants que van reconèixer el seu calibre moral, en Piero va viure i va transmetre amb els seus fets la força d'aquesta autèntica trobada.

No amb paraules, sinó amb fets. Això dona energia a una persona. Això fa que un sigui feliç per dins. En fer-ho, hom presta un servei al proïsme.

¹ El libro de la alegría: Alcanza la felicidad duradera en un mundo en cambio constante (Clave) de Dalái Lama (Autor), Desmond Tutu (Autor), Douglas Abrams (Autor), Sheila Espinosa Arribas (Traductor).